

การพัฒนาทักษะการเขียนเชิงวิชาการสำหรับเอกสารวิจัยของนักเรียนนายเรืออากาศ Developing Academic Writing Skills for Air Cadet Research Papers

บทความวิจัย

พริมรตา จันทรโชติกุล*

Primrata Jantarachotikul

ภาควิชามนุษยศาสตร์ กองวิชามนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ กองการศึกษา

โรงเรียนนายเรืออากาศนวมินทกษัตริยาธิราช สระบุรี ประเทศไทย 18180

Department of Humanities, Humanities and Social Sciences Division, Academic Faculty,

Navaminda Kasatriyadhiraj Royal Air Force Academy, Saraburi, Thailand 18180

E-mail: primrataa_j@hotmail.com

บทคัดย่อ

บทความวิจัยเรื่อง การพัฒนาทักษะการเขียนเชิงวิชาการสำหรับเอกสารวิจัยของนักเรียนนายเรืออากาศ มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาการใช้ภาษาในเอกสารวิจัยของนักเรียนนายเรืออากาศในระดับคำซึ่งเป็นหน่วยพื้นฐานที่สำคัญ ในการสร้างประโยคและข้อความ และ 2) เสนอแนวทางพัฒนาทักษะการเขียนเชิงวิชาการในเอกสารวิจัยดังกล่าว การวิจัยนี้เป็นการวิจัยเชิงคุณภาพ โดยรวบรวมข้อมูลจากเอกสารวิจัยของนักเรียนนายเรืออากาศ ในสาขาวิชา วิศวกรรมศาสตร์และสาขาวิชาวิทยาศาสตร์ ระหว่างปี พ.ศ. 2562-2566 จำนวน 6 เรื่อง และประมวลผลข้อมูลด้วยการวิเคราะห์เชิงเนื้อหา (Content Analysis) โดยมีกรอบแนวคิดจากหลักเกณฑ์การใช้ภาษาของสำนักงานราชบัณฑิตยสภา รวมถึงเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ผลการศึกษาพบว่า เอกสารวิจัยของนักเรียนนายเรืออากาศซึ่งเป็นการวิจัยเชิงทดลองนั้นมีลักษณะการใช้ภาษา ในระดับคำที่ควรได้รับการพัฒนา ได้แก่ การใช้ภาษาพูด การสะกดคำไม่ถูกต้อง การใช้ลักษณะภาษาต่างประเทศ การใช้ภาษาที่ไม่กระชับ และการใช้สรรพนามที่ไม่เหมาะสม การพัฒนาคุณภาพการใช้ภาษาเชิงวิชาการในเอกสารวิจัย จึงควรมีเครื่องมือและคลังศัพท์ที่ช่วยลดข้อค้นพบบดังกล่าว และสามารถเป็นแนวทางในการเขียนเอกสารวิจัย สาขาวิศวกรรมศาสตร์และวิทยาศาสตร์ในสถาบันการศึกษาทางทหาร เพื่อให้การใช้ภาษามีความถูกต้องตามหลักวิชาการ และสอดคล้องกับบริบทของสาขาวิชา

* นาวาอากาศโทหญิง, ผศ. ดร., อาจารย์ กองการศึกษา โรงเรียนนายเรืออากาศนวมินทกษัตริยาธิราช

Wing Commander Assistant Professor Dr., Lecturer at Academic Faculty, Navaminda Kasatriyadhiraj Royal Air Force Academy

คำสำคัญ : การเขียนเชิงวิชาการ, การใช้ภาษา, เอกสารวิจัย, นักเรียนนายเรืออากาศ

Keywords: Academic Writing, Language Use, Research Papers, Air Cadets

Abstract

This research article titled “Developing Academic Writing Skills for Air Cadet Research Papers” aims to 1) examine the language use in research papers written by Air cadets at the word level, which is a fundamental unit for constructing sentences and texts, and 2) propose guidelines for developing academic writing skills in these research papers. This research employed a qualitative methodology, collecting data from six research papers produced by Air cadets in the Engineering and Science disciplines between 2019 and 2023. The data were analyzed using content analysis techniques, with a theoretical framework based on the linguistic criteria of the Royal Institute of Thailand, as well as relevant literature and research studies.

The finding indicated that the cadets' experimental research papers exhibited several aspects of word-level language use requiring further development, including colloquial language usage, spelling errors, foreign linguistic patterns, lack of conciseness, and inappropriate pronoun usage. To enhance the quality of academic writing, the development of specialized tools and vocabulary resources is recommended. These resources would provide practical guidance for writing research papers in Engineering and Science within military educational institutions, ensuring language use that is both academically accurate and appropriate to the disciplinary context.

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

การเขียนเชิงวิชาการเป็นทักษะสำคัญในการถ่ายทอดผลการประมวลความรู้และความคิดจากการค้นคว้าและวิจัยในระดับอุดมศึกษา ทักษะนี้ทำให้ผู้เรียนสามารถนำเสนอผลงานในรูปแบบเอกสารวิจัยได้อย่างมีประสิทธิภาพ ในส่วนของสถาบันการศึกษาทางทหาร ซึ่งมีการฝึกผลิตนายทหารผู้มีความรู้ความสามารถทั้งด้านวิชาการ วิชาชีพทหาร และทักษะชีวิต จึงต้องสามารถสื่อสารด้วยภาษาที่ถูกต้องและเหมาะสมกับบริบทได้อย่างมีประสิทธิภาพ ซึ่งการทำวิจัยถือเป็นกระบวนการเรียนรู้ที่ช่วยพัฒนาทักษะการคิดและฝึกการเขียนเชิงวิชาการ ซึ่งไม่เพียงทำหน้าที่ถ่ายทอดผลการศึกษา แต่ยังสะท้อนคุณภาพการคิดและระดับความเข้าใจของผู้เรียนด้วย

โรงเรียนนายเรืออากาศนวมินทกษัตริยาธิราช เป็นสถาบันการศึกษาหลักของกองทัพอากาศในการผลิตนายทหารสัญญาบัตรหลักที่มีความเชี่ยวชาญในด้านวิศวกรรมศาสตร์ และด้านวิทยาศาสตร์ ควบคู่กับคุณลักษณะทางทหารและความเป็นผู้นำ เพื่อสนับสนุนยุทธศาสตร์ของกองทัพอากาศ 20 ปี และมุ่งสู่การเป็น “กองทัพอากาศชั้นนำในภูมิภาค” (กองทัพอากาศ, 2561; พลพัทธ์ รัตนอนันต์, 2566) การกิจดังกล่าวต้องขับเคลื่อนด้วยนักเรียนนายเรืออากาศที่มีความพร้อมทั้งด้านความรู้ ทักษะ และโดยเฉพาะความสามารถในการสื่อสารภาษาในบริบทวิชาการและการปฏิบัติราชการ ซึ่งสอดคล้องกับ “วิถีนายเรืออากาศ” ที่เป็นแนวทางพัฒนาคุณลักษณะอันพึงประสงค์ให้แก่แก่นักเรียนนายเรืออากาศ (จักรกฤษณ์ ธรรมวิชัย, 2565)

หลักสูตรของโรงเรียนนายเรืออากาศนวมินท-กษัตริยาธิราชได้กำหนดให้นักเรียนนายเรืออากาศศึกษาค้นคว้าและวิจัยในประเด็นที่สอดคล้องกับยุทธศาสตร์ของกองทัพซึ่งสามารถต่อยอดทั้งในเชิงวิชาการและยุทธศาสตร์การป้องกันประเทศได้ รวมถึงจัดทำเอกสารการวิจัย ซึ่งมีการใช้ภาษาที่แตกต่างจากการสื่อสารในชีวิตประจำวัน ทั้งด้านระดับภาษา ไวยากรณ์ การเลือกใช้คำ และการประยุกต์ศัพท์บัญญัติเฉพาะสาขา เพื่อถ่ายทอดกระบวนการและผลการวิจัยได้อย่างชัดเจนตามหลักวิชาการ การพัฒนาการเขียนเชิงวิชาการจึงเป็นสิ่งสำคัญในการเตรียมความพร้อมด้านทักษะภาษาให้นักเรียนนายเรืออากาศสามารถใช้ภาษาได้อย่างเหมาะสมทั้งในบริบททางวิชาการและวิชาชีพ

การศึกษาเบื้องต้นพบว่า การใช้ภาษาในเอกสารวิจัยของนักเรียนนายเรืออากาศยังมีข้อควรได้รับการพัฒนา เช่น การใช้ภาษาไม่เหมาะสมกับบริบทวิชาการ การสะกดผิด และการใช้คำหรือโครงสร้างจากภาษาต่างประเทศ ซึ่งส่งผลต่อความชัดเจนและการตีความของผู้อ่าน การเขียนเชิงวิชาการที่ดีและมีคุณภาพจึงต้องสามารถถ่ายทอดเนื้อหาเฉพาะสาขาให้ผู้อ่านนอกสาขาเข้าใจได้ด้วย นอกจากนี้ การสื่อสารด้วยการเขียนที่มีประสิทธิภาพและเหมาะสมกับบริบททางวิชาการ ยังเป็นคุณลักษณะสำคัญของผู้นำทั้งในสถาบันทหารและสถาบันทางสังคม อาจกล่าวได้ว่าการพัฒนาทักษะการเขียนเชิงวิชาการมีความสำคัญในสามมิติ ได้แก่ 1) มิติวิชาการ เพื่อถ่ายทอดความรู้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ 2) มิติทักษะชีวิต เพื่อการสื่อสารในชีวิตประจำวันและการปฏิบัติงานอย่างเหมาะสม และ 3) มิติวิชาชีพทหาร เพื่อเสริมสร้างภาวะผู้นำจากการใช้ภาษาได้อย่างมีศาสตร์และศิลป์

ด้วยเหตุนี้ผู้วิจัยจึงมุ่งศึกษาการใช้ภาษาระดับคำ (Word Level Analysis) ในเอกสารวิจัยของนักเรียนนายเรืออากาศ เนื่องจาก “คำ” เป็นหน่วยภาษาพื้นฐานที่มีความหมายอิสระ (ราชบัณฑิตยสถาน, 2554) และเป็นองค์ประกอบสำคัญในการสร้างประโยคและข้อความ การวิเคราะห์คำที่ใช้เป็นจุดเริ่มต้นของการทำความเข้าใจลักษณะการใช้ภาษาของนักเรียนนายเรืออากาศ เพื่อปรับแก้ให้ถูกต้องและเหมาะสม และนำไปสู่การพัฒนาการใช้ภาษาในระดับที่ซับซ้อนมากขึ้น นอกจากนี้ ยังต้องการนำเสนอแนวทางพัฒนาทักษะการเขียนเชิงวิชาการในบริบทของงานวิจัย ซึ่งมีแนวคิดและสาระสำคัญจากการศึกษาข้อควรพัฒนาดังกล่าว

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาการใช้ภาษาในเอกสารวิจัยของนักเรียนนายเรืออากาศ ในระดับคำซึ่งเป็นหน่วยภาษาพื้นฐานที่สำคัญของการสื่อสารด้วยการเขียน
2. เพื่อเสนอแนวทางพัฒนาการเขียนเชิงวิชาการสำหรับการจัดทำเอกสารวิจัยของนักเรียนนายเรืออากาศ

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. การใช้ลักษณะภาษาต่างประเทศ หมายถึง การใช้ถ้อยคำ โครงสร้าง หรือรูปแบบการเขียนจากภาษาต่างประเทศในข้อความ ซึ่งสามารถปรับแก้หรือแทนที่ด้วยคำหรือโครงสร้างประโยคภาษาไทยได้
2. การใช้ภาษาไม่กระชับ หมายถึง การใช้ถ้อยคำที่มีคำขยายหรือคำเสริมเกินความจำเป็น ซึ่งเมื่อตัดออกแล้วไม่ได้ส่งผลต่อสาระสำคัญของข้อความหรือประเด็นที่ต้องการสื่อสาร

วิธีดำเนินการวิจัย

1. การวิจัยนี้เป็นการวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative Research) โดยศึกษาข้อมูลจากเอกสารวิจัยของนักเรียนนายเรืออากาศ ชั้นปีที่ 5 จำนวน 6 เรื่อง ซึ่งเก็บรวบรวมในระหว่างปี พ.ศ. 2562-2566 ด้วยการใช้เกณฑ์คัดเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling) ดังรายละเอียดต่อไปนี้

1.1 เอกสารวิจัยที่จัดทำโดยนักเรียนนายเรืออากาศในสาขาวิชาวิศวกรรมศาสตร์และสาขาวิชาวิทยาศาสตร์ ได้แก่ สาขาวิชาวิศวกรรมไฟฟ้า สาขาวิชาวิศวกรรมโยธา และสาขาวัสดุศาสตร์ทางการทหาร เพื่อให้เห็นลักษณะการใช้ภาษาอย่างครอบคลุมและหลากหลาย ซึ่งทำให้การวิจัยมีคุณภาพและความสมบูรณ์มากขึ้น

1.2 เอกสารวิจัยที่มีลักษณะการใช้ภาษาเพื่อบรรยาย ขยายความ และยกตัวอย่าง รวมถึงมีข้อมูลและรายละเอียดเพียงพอสำหรับศึกษาการใช้ภาษาในระดับหน่วยคำตามกรอบการวิจัย

2. การวิจัยนี้ศึกษาเอกสาร บทความ และสิ่งพิมพ์ทางวิชาการเกี่ยวกับหลักเกณฑ์การใช้ภาษา ได้แก่ การเขียนคำย่อ การเว้นวรรค คำลักษณนาม การถอดอักษรไทย หลักการทับศัพท์คำภาษาต่างประเทศและศัพท์บัญญัติ และพจนานุกรมที่จัดทำโดยราชบัณฑิตยสถาน รวมถึงงานวิจัยเกี่ยวกับการพัฒนาทักษะการเขียนและการใช้ภาษาในงานทางวิชาการ เพื่อเป็นกรอบแนวคิดในการรวบรวมและวิเคราะห์ข้อมูล

3. การวิจัยนี้ใช้วิธีการวิเคราะห์เชิงเนื้อหา (Content Analysis) ตามแนวคิดของ Krippendorff (2013) โดยกำหนดรหัสและคำสำคัญ (Coding และ Keywords) เพื่อจำแนกข้อบกพร่องของการใช้ภาษาที่ปรากฏในเอกสารวิจัยของนักเรียนนายเรืออากาศ พร้อมบันทึกความถี่และจัดลำดับข้อบกพร่อง 5 อันดับแรก จากนั้นนำผลการวิเคราะห์มาพิจารณาเชิงคุณภาพ เกี่ยวกับสาเหตุและผลกระทบจากการใช้ภาษาที่ไม่เหมาะสม และสังเคราะห์เป็นแนวทางสำหรับพัฒนาทักษะการเขียนเชิงวิชาการของนักเรียนนายเรืออากาศให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น

4. การวิจัยนี้มุ่งวิเคราะห์การใช้ภาษาในการเขียนเอกสารวิจัยของนักเรียนนายเรืออากาศ เพื่อตีความข้อบกพร่องและประเด็นที่ควรพัฒนา พร้อมทั้งสังเคราะห์แนวทางยกระดับคุณภาพการเขียนที่ได้จากผลการศึกษา การนำเสนอผลการวิจัยใช้รูปแบบการบรรยายเชิงพรรณนาวิเคราะห์ โดยสรุปผล อภิปรายผล และเสนอข้อเสนอนะเพื่อการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง

เครื่องมือในการวิจัย และคุณภาพของเครื่องมือ

การวิเคราะห์เชิงเนื้อหาครั้งนี้ใช้รหัสและคำสำคัญ (Coding and Keywords) เพื่อระบุข้อบกพร่องของการใช้ภาษาในเอกสารวิจัยของนักเรียนนายเรืออากาศ 5 ประเภทหลัก โดยจัดลำดับตามความถี่ที่ปรากฏจากมากไปน้อย ดังรายละเอียดต่อไปนี้

ตาราง

รหัสและคำสำคัญที่ระบุลักษณะการใช้ภาษาในเอกสารวิจัย

รหัส	ข้อบกพร่อง	คำนิยาม	ตัวอย่างข้อความ
CL	การใช้ภาษาพูด Colloquial Language	การใช้คำหรือสำนวนภาษาพูดที่ไม่เหมาะสม กับงานเขียนวิชาการ	“เก็บ”, “หาก”, “จริง ๆ แล้ว”
SP	การสะกดคำไม่ถูกต้อง Spelling Error	การสะกดคำที่ไม่ถูกต้องตามอักขรวิธี ในภาษาไทย	“วิดีโอ-วิดีโอ”, “วิทิต์คณ์-วิทิต์คณ์”, “เปอร์เซนต์-เปอร์เซนต์”
FL	การใช้ลักษณะภาษาต่างประเทศ Foreign Linguistic	การใช้คำ โครงสร้าง รูปแบบการเขียน จากภาษาต่างประเทศ	“ตามที่จริงแล้ว”, “หลังจาก ได้ทำการ”, “เทรนด์”
LC	การใช้คำไม่กระชับ Lack of Conciseness	การใช้ถ้อยคำเกินความจำเป็นใช้คำเสริม ที่สามารถละได้	“งานวิจัยนี้จึงสังเกตเห็น”, “อีกทั้ง เพื่อเป็นแนวทางในการนำไป”, “จึงได้มีการดำเนินการ”
IP	การใช้สรรพนามไม่เหมาะสม Inappropriate Pronoun	การใช้สรรพนามที่ไม่เหมาะสม กับระดับภาษาของงานเขียนวิชาการ	“เรา”, “การที่เรา”, “คนอ่าน”

ผู้วิจัยใช้รหัสและคำสำคัญดังกล่าวเป็นกรอบในการตรวจสอบและบันทึกข้อมูลทั้งเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพ โดยจัดทำแบบบันทึกข้อมูลเพื่อบันทึกความถี่ของข้อบกพร่องแต่ละประเภทและข้อความที่พบ การกำหนดนิยามข้อบกพร่อง การตรวจสอบอักขรวิธี การเขียนคำทับศัพท์ และศัพท์บัญญัติ อ้างอิงหลักเกณฑ์จากราชบัณฑิตยสภา และการวิเคราะห์เนื้อหาดำเนินการตามหลักการใช้ภาษาซึ่งเป็นที่ยอมรับในปัจจุบัน นอกจากนี้เครื่องมือวิจัยยังผ่านการพิจารณาและให้ข้อเสนอแนะจากผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 ท่าน ซึ่งมีความรู้ความเชี่ยวชาญในสาขาวิชาที่ศึกษาและในด้านภาษา ทำให้ผลการวิเคราะห์มีความน่าเชื่อถือและสะท้อนข้อควรพัฒนาในการใช้ภาษาเชิงวิชาการได้จริง

อย่างไรก็ตาม ผลการวิเคราะห์เอกสารวิจัยทั้ง 6 เรื่อง ชี้ให้เห็นข้อควรพัฒนาด้านการใช้ภาษา และเป็นพื้นฐานเพื่อเสนอแนวทางปรับปรุงคุณภาพการเขียนซึ่งไม่สามารถสรุปได้ว่า การใช้ภาษาในเอกสารวิจัยของนักเรียนนายเรืออากาศมีลักษณะที่ควรพิจารณาตรงกันทั้งหมด

ผลการวิจัย

ผู้วิจัยขอเสนอลักษณะการใช้ภาษาระดับคำในเอกสารวิจัยของนักเรียนนายเรืออากาศที่ควรได้รับการพัฒนา พร้อมแนวทางการแก้ไขและข้อควรคำนึงในการใช้ภาษาเขียนเชิงวิชาการที่ถูกต้อง ซึ่งส่งผลต่อประสิทธิภาพและคุณภาพของเอกสารวิจัย

การใช้ภาษาในระดับคำ

ภาษาระดับคำเป็นพื้นฐานสำคัญของการสื่อสาร เพื่อถ่ายทอดความหมายอย่างชัดเจน ทั้งยังสัมพันธ์กับการนำเสนอ อธิบาย และขยายความในเอกสารวิจัยให้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้ ความบกพร่องในการใช้ภาษาระดับคำอาจส่งผลกระทบต่อความชัดเจน ความถูกต้องของสาร และความเข้าใจของผู้อ่าน รวมถึงความน่าเชื่อถือซึ่งเป็นหัวใจสำคัญของรายงานวิจัย

จากการศึกษาพบข้อควรพัฒนาของการใช้ภาษาระดับคำ 5 ประเภทหลัก โดยจัดลำดับตามความถี่จากมากไปน้อย ได้แก่ 1) การใช้ภาษาพูด ร้อยละ 27.78 2) การสะกดคำไม่ถูกต้อง ร้อยละ 25 3) การใช้ลักษณะภาษาต่างประเทศ ร้อยละ 19.44 4) การใช้ภาษาที่ไม่กระชับ ร้อยละ 16.67 และ 5) การใช้สรรพนามที่ไม่เหมาะสม ร้อยละ 11.11 สำหรับแต่ละประเภท ผู้วิจัยจะกล่าวถึงลักษณะข้อควรพัฒนา ตัวอย่างที่พบ และเสนอแนวทางการปรับปรุงเพื่อพัฒนาการใช้ภาษาเชิงวิชาการ ดังรายละเอียดต่อไปนี้

การใช้ภาษาพูด การใช้ภาษาพูดหรือระดับภาษาที่ไม่เหมาะสมในงานเขียนวิชาการเป็นข้อควรพัฒนาที่สำคัญ เนื่องจากส่งผลกระทบต่อความชัดเจนของการสื่อความ และมาตรฐานของงานวิจัย ความเข้าใจในความแตกต่างระหว่างภาษาพูดกับภาษาเขียน ช่วยให้หลีกเลี่ยงการใช้ถ้อยคำที่ไม่เหมาะสมในบริบทวิชาการ ลักษณะดังกล่าว เช่น การใช้ภาษาปาก คำสแลง คำย่อที่ไม่เป็นทางการ และภาษาเฉพาะกลุ่ม การศึกษาครั้งนี้มุ่งวิเคราะห์การใช้ภาษาในเชิงคุณภาพ เพื่อตรวจสอบข้อบกพร่องและเสนอแนวทางปรับปรุงอย่างตรงจุด โดยไม่เน้นการนับความถี่ของคำซ้ำ เพื่อให้ได้ข้อมูลเชิงลึกที่สามารถนำไปพัฒนาการใช้ภาษาเขียนให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น ตัวอย่างที่พบ และแนวทางการปรับปรุงจะพิจารณาตามบริบทของข้อความ และลีลาการเขียน (Style) ของผู้เขียนวิจัย ดังนี้

1. จากนั้นเลย ปรับโดยคงคำว่า “จากนั้น” ไว้ และตัดคำว่า “เลย”
2. จริง ๆ แล้ว ปรับได้เป็น “ตามที่จริง” หรือ “อันที่จริง”
3. การตัดทิ้ง ปรับได้เป็น “ละ” หรือ “ไม่กล่าวถึง”
4. หน้าตาของโปรแกรม ปรับได้เป็น “ลักษณะของโปรแกรม”, “รูปแบบของโปรแกรม” หรือ “การแสดงผลของโปรแกรม”
5. ของชิ้นที่เปลี่ยนไปด้วยตาเปล่า ปรับได้เป็น “ชิ้นที่เปลี่ยนไปสามารถสังเกตเห็นได้ด้วยสายตา” หรือ “ชิ้นที่เปลี่ยนไปสามารถมองเห็นได้ด้วยสายตา”
6. เนื้อสารที่เคลื่อนบนพื้นผิววัสดุมากตามไปด้วย ปรับได้เป็น “เนื้อสารบนพื้นผิววัสดุมีความหนาเพิ่มขึ้น”, “ปริมาณสารที่เคลื่อนบนพื้นผิววัสดุเพิ่มขึ้น” หรือ “เนื้อสารที่เคลื่อนบนพื้นผิววัสดุมีความหนาขึ้น”
7. ระบบเรียลไทม์ ปรับได้เป็น “ระบบเวลาจริง”
8. ราคาถูก ปรับได้เป็น “มีต้นทุนต่ำ”, “มีต้นทุนไม่สูง”, “มีค่าใช้จ่ายต่ำ” หรือ “มีค่าใช้จ่ายไม่สูง”
9. ใช้งานตามยุทธการ ปรับได้เป็น “ทางยุทธการ”
10. เก็บ ปรับได้เป็น “บันทึก” หรือ “รวบรวม”

จากการวิเคราะห์แนวทางแก้ไขการใช้ภาษาพูดสามารถทำได้โดยใช้ภาษาเขียนที่มีความเป็นวิชาการอย่างชัดเจน เลือกใช้คำศัพท์เฉพาะสาขาและคำทับศัพท์ รวมถึงหลีกเลี่ยงคำที่สื่ออารมณ์หรือความรู้สึกเพื่อคงความเป็นกลางในการนำเสนอรายงาน นอกจากนี้ควรใช้คำที่ได้รับการยอมรับทางวิชาการ โดยอ้างอิงจากแหล่งข้อมูลที่เชื่อถือได้ เช่น ราชบัณฑิตยสภา สำนักนายกรัฐมนตรี และหน่วยงานราชการที่เกี่ยวข้อง เพื่อยืนยันความถูกต้องของการใช้ภาษา ในส่วนของโครงสร้างการเขียน ควรคำนึงถึงหลักไวยากรณ์ไทย โดยเริ่มต้นประโยคด้วยคำหรือกลุ่มคำที่ทำหน้าที่ประธานและกริยาที่ชัดเจน และลำดับเนื้อความตามเหตุและผล ซึ่งช่วยเสริมสร้างเอกภาพและความชัดเจนของสาระสำคัญในงานวิจัย

การสะกดคำไม่ถูกต้อง ข้อควรพัฒนาเรื่องการสะกดคำพบจำนวนมากเป็นลำดับถัดมา ซึ่งส่งผลต่อความเข้าใจของผู้อ่าน ความน่าเชื่อถือของงานวิจัย และภาพลักษณ์ของผู้เขียน ข้อบกพร่องที่พบ เช่น การสะกดไม่ตรงตามหลักอักขรวิธีไทย ความสับสนในการใช้พยัญชนะ สระ หรือวรรณยุกต์ ตลอดจนความคลาดเคลื่อนจากเสียงที่คล้ายกัน คำที่สะกดไม่ถูกต้องมักเป็นคำทับศัพท์ที่ถ่ายทอดเสียงมาจากภาษาต่างประเทศ และศัพท์บัญญัติที่ใช้ในงานวิชาการ เพื่อความเป็นมาตรฐานเดียวกัน ส่วนสาเหตุที่ทำให้เกิดข้อบกพร่องดังกล่าว ได้แก่ ความไม่คุ้นเคยกับศัพท์วิชาการ การละเลยการตรวจทานความถูกต้อง และความไม่เข้าใจในหลักการสะกด ตัวอย่างที่พบสามารถปรับแก้การสะกดคำได้ดังนี้

1. วิดีทัศน์ พบการสะกดด้วยสระที่สลับกันระหว่าง “สระอิ” และ “สระอี” ซึ่งอาจเกิดจากความสับสนกับคำว่า “วิดีโอ” ที่ใช้พยัญชนะชุดเดียวกัน

2. วิดีโอ พบการสะกดสลับกันระหว่าง “สระอิ” และ “สระอี” ซึ่งอาจเกิดจากความสับสนกับคำว่า “วิดีโอ” ที่ใช้พยัญชนะชุดเดียวกัน

3. สังเกต พบการเติมสระ “อ” ได้พยัญชนะ “ด” ซึ่งอาจเกิดจากความสับสนกับการสะกดคำว่า “สาเหตุ” ที่มีโครงสร้างใกล้เคียงกัน

4. เปอร์เซ็นต์ (Percent) พบการละเครื่องหมายไม่ได้คู่ บนพยัญชนะ “ช”

5. ฟังก์ชัน (Function) พบการเติมวรรณยุกต์เอกบนพยัญชนะ “ช”

6. พิกเซล (Pixel) พบการละพยัญชนะ “ก” หลังพยัญชนะต้น “พ”

7. เซนเซอร์ (Sensor) ซึ่งหมายถึง อุปกรณ์การตรวจจับ พบการเติมเครื่องหมายไม่ได้คู่บนพยัญชนะ “ช” ในคำว่า “เซน”

8. แอเมซอน (Amazon) พบการใช้สระ “-ะ” แทนสระ “-” และสระ “-” แทนสระ “-ะ” ในคำว่า “อะเมซอน” ซึ่งไม่ตรงตามหลักการถ่ายเสียงจากภาษาอังกฤษมาเป็นภาษาไทย

9. แอนะล็อก (Analog) พบการใช้สระ “-ะ” แทนสระ “-” และสระ “-” แทนสระ “-ะ” ในคำว่า “อะนาล็อก” ซึ่งไม่ตรงตามหลักการถ่ายเสียงจากภาษาอังกฤษมาเป็นภาษาไทย

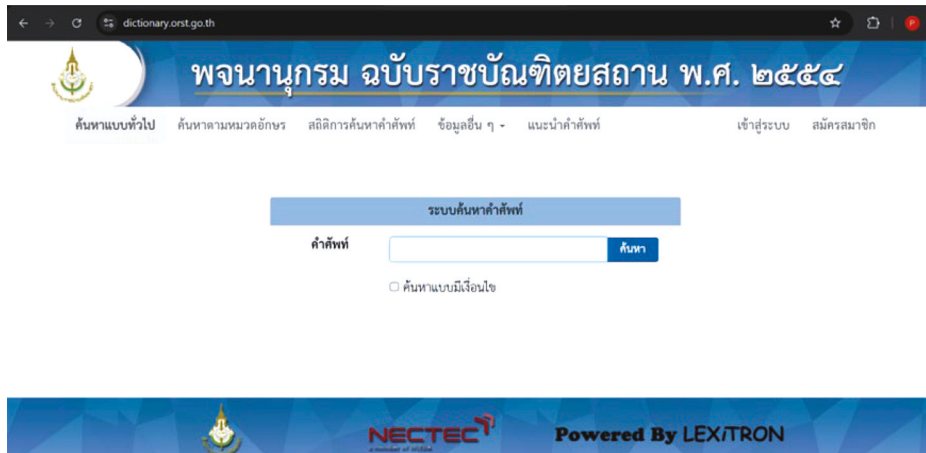
จากการวิเคราะห์แนวทางแก้ไขเรื่องการสะกดคำให้ถูกต้อง ทั้งการเขียนคำทับศัพท์และการใช้ศัพท์บัญญัติสะท้อนถึงความจำเป็นของความเข้าใจในการใช้ภาษาให้ถูกต้องตามหลักเกณฑ์ของราชบัณฑิตยสภา รวมทั้งการจดจำ การใช้อย่างสม่ำเสมอ และหมั่นตรวจสอบความถูกต้องของคำที่เกี่ยวข้องกับสาขาวิชาที่ทำการวิจัย ซึ่งช่วยให้สามารถใช้คำได้ถูกต้องกับบริบทของงานอย่างมีประสิทธิภาพ

แม้พจนานุกรมยังคงเป็นสื่อสิ่งพิมพ์ที่น่าเชื่อถือในการอ้างอิงข้อมูล แต่ในสังคมแห่งข้อมูลข่าวสาร แหล่งข้อมูลทางสื่อสังคม (Social Media) ที่จัดทำโดยหน่วยงานราชการ และสถาบันการศึกษาก็มีบทบาทสำคัญในการเผยแพร่และส่งเสริมความเข้าใจที่ถูกต้องเกี่ยวกับการใช้ภาษา เนื่องจากช่องทางเหล่านี้เข้าถึงได้ง่ายและตรงกับพฤติกรรมของผู้เรียนในยุคปัจจุบัน จึงถือเป็นแนวทางหนึ่งในการพัฒนาทักษะการสะกดคำให้ถูกต้องตามอักขรวิธี โดยแหล่งข้อมูลดังกล่าว มีดังนี้

1. พจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2554 รูปแบบออนไลน์
สามารถเข้าถึงได้จาก : <https://dictionary.orst.go.th>

ภาพที่ 1

พจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2554

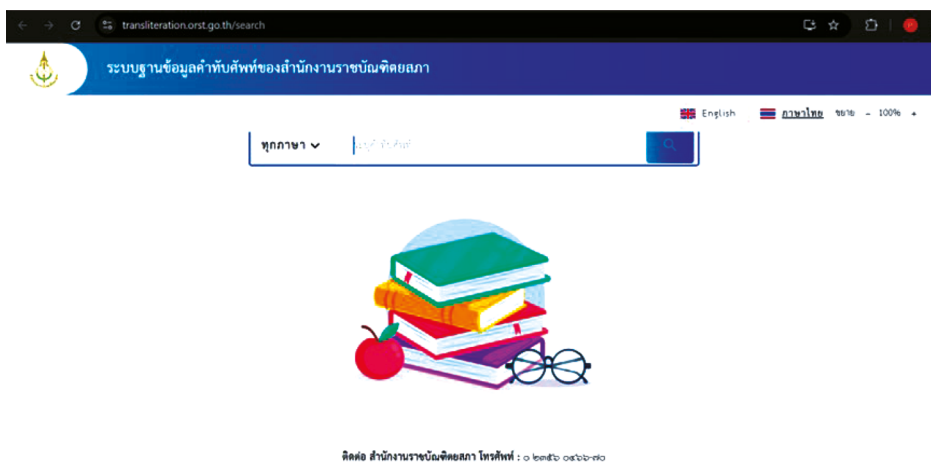

หมายเหตุ : จาก พจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2554, โดย สำนักงานราชบัณฑิตยสภา, 2554,
(<https://dictionary.orst.go.th>)

2. ระบบฐานข้อมูลคำทับศัพท์ของสำนักงานราชบัณฑิตยสภา
สามารถเข้าถึงได้จาก : <https://transliteration.orst.go.th/search>

ภาพที่ 2

ระบบฐานข้อมูลคำทับศัพท์ของสำนักงานราชบัณฑิตยสภา

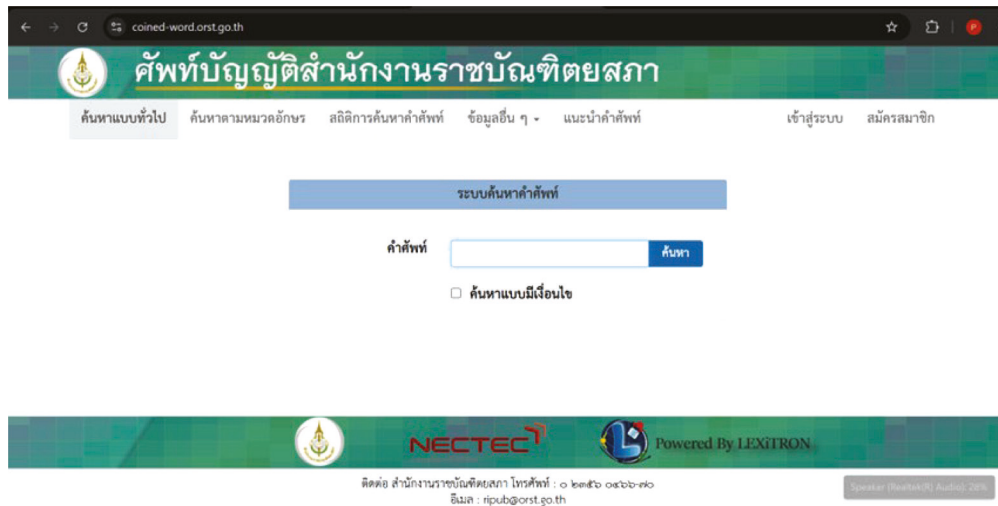
หมายเหตุ : จาก ระบบฐานข้อมูลคำทับศัพท์ของสำนักงานราชบัณฑิตยสภา, โดย สำนักงานราชบัณฑิตยสภา, ม.ป.ป.,
(transliteration.orst.go.th/search)

3. ศัพท์บัญญัติ สำนักงานราชบัณฑิตยสภา

สามารถเข้าถึงได้จาก : <https://coined-word.orst.go.th/>

ภาพที่ 3

ศัพท์บัญญัติ สำนักงานราชบัณฑิตยสภา

หมายเหตุ : จาก *ศัพท์บัญญัติสำนักงานราชบัณฑิตยสภา*, โดย สำนักงานราชบัณฑิตยสภา, ม.ป.ป., (<https://coined-word.orst.go.th>)

ความเข้าใจคลาดเคลื่อนเกี่ยวกับการสะกดคำสามารถพัฒนาได้ด้วยแนวทางสำคัญ ได้แก่ การสร้างความตระหนักในการเขียนที่ถูกต้องตามอักขรวิธี ทั้งในบริบทการวิจัยและการสื่อสารในชีวิตประจำวัน การใช้เครื่องมือช่วยตรวจสอบสะกดคำ ตัวอย่างเช่น Microsoft Word และ Google Docs พร้อมการตรวจสอบซ้ำเพื่อความแม่นยำ ตลอดจนการจัดการเรียนการสอนที่บูรณาการกิจกรรมเพิ่มพูนทักษะการเขียน เช่น การรวบรวมคำศัพท์สำคัญเป็น “คลังคำ” และการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ร่วมกันระหว่างผู้เรียน ทั้งนี้ การปลูกฝัง “ทัศนคติ” ให้ผู้วิจัยตระหนักว่าการสื่อสารอย่างถูกต้องและเหมาะสมกับบริบทเป็นคุณลักษณะสำคัญของผู้นำในสังคมทั้งทหารและพลเรือน

การใช้ลักษณะภาษาต่างประเทศ ข้อควรพัฒนาเรื่องการใช้คำและรูปแบบจากภาษาต่างประเทศพบมากเป็นลำดับถัดมา เนื่องจากการบรรยายและขยายความเนื้อหาเกี่ยวกับวิทยาการสมัยใหม่และเทคโนโลยี

ทางทหารมักอ้างอิงทฤษฎี แนวคิด และคำศัพท์เฉพาะสาขาจากชาติตะวันตก การใช้ภาษาต่างประเทศดังกล่าวมีวัตถุประสงค์เพื่อให้สอดคล้องกับมาตรฐานสากล แต่บางกรณีอาจเกิดข้อบกพร่อง เช่น การใช้คำภาษาต่างประเทศโดยไม่จำเป็น การใช้รูปแบบหรือโครงสร้างของคำที่ได้รับอิทธิพลจากภาษาต่างประเทศ และการใช้คำดังกล่าวแทนศัพท์บัญญัติที่มีในภาษาไทย ส่งผลให้เนื้อหาขาดความชัดเจนและกระทบต่อการทำความเข้าใจสาระสำคัญของเอกสารวิจัย จากการเก็บข้อมูลพบการใช้ลักษณะภาษาต่างประเทศที่น่าสนใจ บางตัวอย่างสะท้อนถึงรูปแบบการเขียนของผู้วิจัยและอิทธิพลของภาษาต่างประเทศต่อการเรียนการสอนภาษาไทย อย่างไรก็ตามลักษณะดังกล่าวสามารถปรับเป็นภาษาไทยระดับทางการหรือละเว้นโดยไม่กระทบต่อใจความของสาระที่นำเสนอ ทั้งนี้อาจมีแนวทางการปรับแก้หลายรูปแบบ การนำเสนอนี้เป็นเพียงตัวอย่างหนึ่งเท่านั้น

1. ตามที่จริงแล้ว แปลมาจาก “*Actually*”, “*In fact*” ซึ่งอาจปรับได้โดยใช้คำว่า “*โดยแท้จริง*” หรือ “*เมื่อพิจารณาแล้วพบว่า*”

2. หลังจากได้ทำการ แปลมาจาก “*After that*”, “*Then*”, “*Following this*” ซึ่งอาจปรับได้โดยใช้คำว่า “*จากนั้น*” หรือ “*ต่อจากนั้น*”

3. โดยการกักร่อนเป็นกระบวนการ การขึ้นต้นประโยครูปแบบนี้อาจแปลมาจาก “*As corrosion is a process*” หรือเกิดจากการใช้คำว่า “*โดย*” เพื่อเชื่อมความกับย่อหน้าก่อนหน้า จึงสามารถละคำดังกล่าวเหลือเพียง “*การกักร่อนเป็นกระบวนการ*”

4. โดนแยกออกจาก อาจได้รับอิทธิพลจากโครงสร้าง Passive Voice ในภาษาอังกฤษซึ่งเน้นผู้ถูกกระทำ การเขียนภาษาไทยไม่ใช้คำว่า “*โดน*” แต่ใช้คำว่า “*ถูก*” เมื่อกล่าวถึงการทำเชิงลบ เช่น “*สารละลายเกิดขึ้นเมื่อตัวถูกละลายกระจายตัวอย่างสม่ำเสมอ*” และใช้คำว่า “*ได้รับ*” เมื่อสื่อถึงลักษณะปกติหรือเชิงบวก เช่น “*เครื่องบินลำนี้ได้รับการออกแบบจากบริษัทชั้นนำในประเทศฝรั่งเศส*”

5. เทรน (Train) เป็นคำยืมจากภาษาอังกฤษที่นำมาใช้ในภาษาไทยโดยคงเสียงเดิม แต่ไม่ได้แปลความหมายตรงตามภาษาไทย ซึ่งสามารถใช้คำไทยว่า “*ฝึกฝน*” หรือ “*ทำซ้ำ*” แทนได้

6. เทรนดินที่นี้มาจากคำว่า “*Trendy*” เป็นคำยืมจากภาษาอังกฤษที่นำมาใช้ในภาษาไทยโดยคงเสียงเดิม มิได้แปลความหมายเป็นคำไทยโดยตรง ซึ่งสามารถใช้คำไทยว่า “*เป็นที่นิยม*” หรือ “*ได้รับความนิยม*” แทนได้

7. คอมไพล์ (Compile) เป็นคำยืมจากภาษาอังกฤษที่นำมาใช้ในภาษาไทยโดยคงเสียงเดิม มิได้แปลความหมายเป็นคำไทยโดยตรง ซึ่งสามารถใช้คำไทยว่า “*รวบรวม*” หรือ “*เรียบเรียง*” แทนได้

จากการวิเคราะห์แนวทางการแก้ไขพบว่าการใช้คำและโครงสร้างภาษาต่างประเทศในเอกสารวิจัยมักปรากฏในรูปคำทับศัพท์และคำยืมจากภาษาอังกฤษ โดยเฉพาะคำศัพท์ด้านวิทยาศาสตร์ วิศวกรรมศาสตร์ และการทหาร ซึ่งเกี่ยวข้องโดยตรงกับหัวข้อวิจัยของนักเรียนนายเรืออากาศ แท้จริงแล้วการเลือกใช้คำทับศัพท์มีวัตถุประสงค์เพื่อรักษาความถูกต้องของเนื้อหาวิชาและมาตรฐานงานวิชาการ เนื่องจากภาษาไทยอาจไม่สามารถถ่ายทอดความหมายได้ครบถ้วนเหมือนต้นฉบับ อย่างไรก็ตาม ผู้วิจัยควรใช้คำทับศัพท์เมื่อจำเป็น และควรระบุคำแปลหรือคำอธิบายเมื่อกล่าวถึงครั้งแรก เพื่อให้ผู้อ่านเข้าใจสาระสำคัญได้อย่างถูกต้อง

การใช้ภาษาที่ไม่กระชับ เป็นข้อควรพัฒนาอีกประการที่น่าสนใจ โดยเฉพาะการใช้คำเสริม คำขยาย หรือคำซ้ำที่ไม่เพิ่มสาระสำคัญ เช่น การใช้คำว่า “*การ*” หรือ “*ความ*” มากเกินไป รวมถึงเลือกใช้คำทางการเกินความจำเป็น เพื่อมุ่งสร้างความเป็นวิชาการ ซึ่งอาจส่งผลต่อความชัดเจนของเนื้อหาและสร้างอุปสรรคต่อการทำความเข้าใจของผู้อ่านรวมถึงกระทบต่อความน่าเชื่อถือของงานวิชาการจากการวิเคราะห์พบการใช้ถ้อยคำลักษณะดังกล่าวซึ่งสามารถปรับให้กระชับได้โดยไม่กระทบสาระสำคัญ ทั้งนี้อาจมีแนวทางการปรับแก้หลายรูปแบบ การนำเสนอนี้เป็นเพียงตัวอย่างหนึ่งเท่านั้น

1. ดังกล่าวข้างต้น สามารถปรับให้กระชับโดยยังคงใจความสำคัญ ด้วยการแยกออกเป็น 2 กลุ่มคำ คือ คำว่า “*ดังกล่าว*” และ “*ข้างต้น*” สามารถเลือกใช้คำใดคำหนึ่งได้ขึ้นอยู่กับบริบทของการอ้างถึงสิ่งที่กล่าวมาก่อนหน้า

2. งานวิจัยนี้จึงสังเกตเห็น สามารถปรับให้กระชับโดยยังคงใจความสำคัญ ดังนี้ “*งานวิจัยนี้เห็นว่า*”, “*งานวิจัยนี้พบว่า*” หรือ “*งานวิจัยนี้ทำให้เห็นว่า*” หรืออื่นๆ ขึ้นอยู่กับบริบทที่ต้องการสื่อความ เพื่อสรุปความหรือกล่าวสรุปผลสิ่งที่กล่าวถึง มักพบในส่วนท้ายหรือส่วนสรุปของย่อหน้าหรือบทวิเคราะห์

3. อีกทั้งเพื่อเป็นแนวทางในการนำไป สามารถปรับให้กระชับโดยยังคงใจความสำคัญ ดังนี้ “*อีกทั้งเป็นแนวทางเพื่อ*”, “*และเป็นแนวทางเพื่อ*” หรือ “*เพื่อเป็นแนวทางสำหรับ*” ซึ่งข้อความที่ปรับนั้นเข้าใจง่ายและตรงประเด็น ทำให้งานวิจัยมีคุณภาพด้านการใช้ภาษาเชิงวิชาการมากขึ้น

4. และได้ทำการตั้งสมมติฐาน สามารถปรับให้กระชับโดยยังคงใจความสำคัญ ดังนี้ “*และได้ตั้งสมมติฐาน*”, “*และกำหนดสมมติฐาน*” หรือ “*และได้กำหนดสมมติฐาน*” เนื่องจากคำว่า “*ตั้ง*” มีความหมายใกล้เคียงกับ “*กำหนด*” ข้อความที่ปรับแล้วยังคงชัดเจน ตรงประเด็น และเหมาะสมกับการเขียนเชิงวิชาการ

5. ในการวิจัยนี้มีความมุ่งหมายสอดคล้องต่อความคุ้มค่า สามารถปรับให้กระชับโดยยังคงใจความสำคัญ ดังนี้ “*การวิจัยนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อให้เกิดความคุ้มค่า*”, “*การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อให้เกิดความคุ้มค่า*” หรือ “*การวิจัยนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อให้เกิดความคุ้มค่า*” ตัวอย่างนี้สื่อให้เห็นว่าผู้ทำวิจัยพยายามใช้คำทางการ เช่น “*มุ่งหมาย*” “*สอดคล้อง*” และ “*ความคุ้มค่า*” เพื่อให้มีความเป็นวิชาการแต่การใช้ถ้อยคำดังกล่าวทำให้เกิดความคลุมเครือในสิ่งที่ต้องการสื่อสาร

6. จึงได้มีการดำเนินการในการวิจัยและพัฒนาสามารถปรับให้กระชับโดยยังคงใจความสำคัญ ดังนี้ “*จึงได้ดำเนินการวิจัยและพัฒนา*”, “*จึงดำเนินการวิจัยและพัฒนา*”, “*จึงได้ดำเนินการวิจัยเกี่ยวกับ...*” หรืออื่น ๆ ซึ่งมีจุดประสงค์เพื่อสรุปสาระสำคัญของงานวิจัย มักปรากฏในตอนท้ายของส่วนความเป็นมาและความสำคัญของปัญหารวมถึงส่วนสรุปผลหรือบทวิเคราะห์ในเอกสารวิจัย เพื่อให้ผู้อ่านเข้าใจว่าได้ดำเนินการศึกษาในเรื่องใด

จากการวิเคราะห์แนวทางแก้ไขพบว่าการใช้ภาษาที่ไม่กระชับหรือฟุ่มเฟือย ซึ่งไม่ได้เพิ่มความชัดเจนของเนื้อหาให้มากขึ้น สามารถแก้ไขได้โดยหลีกเลี่ยงการใช้คำที่มีความหมายซ้ำซ้อนกัน ละคำที่ไม่ได้สื่อสารสำคัญ

ของเนื้อความ และเลือกใช้คำที่มีความหมายชัดเจนเฉพาะเจาะจง รวมถึงการใช้รูปประโยคที่ไม่ซับซ้อน เพราะการสื่อสารผ่านถ้อยคำที่กระชับและได้ใจความไม่เพียงทำให้งานเขียนมีพลัง แต่ยังช่วยให้ผู้อ่านที่ไม่มีพื้นฐานสามารถทำความเข้าใจในเนื้อหาได้อย่างชัดเจน นอกจากนี้ผู้ทำวิจัยควรตระหนักว่าความเป็นวิชาการมิได้ขึ้นอยู่กับการใช้คำศัพท์ทางการมากเกินไป แต่ขึ้นอยู่กับการใช้ภาษาอย่างชัดเจนและเหมาะสมกับบริบท เพื่อถ่ายทอดแก่นสารได้อย่างถูกต้อง

การใช้สรรพนามที่ไม่เหมาะสม ข้อควรพัฒนาเรื่องการใช้คำสรรพนามที่ไม่เหมาะสมกับระดับภาษาเชิงวิชาการพบการนำสรรพนามจากภาษาพูดมาใช้ในเอกสารวิจัยโดยไม่ได้ปรับให้เป็นสรรพนามทางการ และการใช้ภาษาที่ไม่เป็นกลางและแสดงอัตวิสัยส่วนบุคคล เช่น สรรพนามบุรุษที่หนึ่ง เช่น “*ฉัน*” หรือ “*ผม*” สรรพนามบุรุษที่สอง เช่น “*คุณ*” หรือ “*เธอ*” หรือสรรพนามบุรุษที่สาม เช่น “*เขา*” หรือ “*พวกเขา*” ที่ทำให้เนื้อความขาดความเป็นวิชาการ และลดทอนความน่าเชื่อถือของงานวิชาการศึกษาพบว่า มีการใช้สรรพนามที่บ่งชี้ตัวตนของผู้วิจัยโดยตรง ซึ่งควรหลีกเลี่ยง เพราะอาจก่อให้เกิดความเอนเอียงและลดทอนความเป็นกลางของงานวิจัย ตัวอย่างที่พบมีรายละเอียดและแนวทางการปรับปรุงซึ่งขึ้นอยู่กับบริบทของข้อความ ดังนี้

1. ข้าพเจ้า สามารถปรับได้เป็น “*ผู้วิจัย*” หรือ “*ผู้เขียน*” เพื่อความเป็นกลาง เนื่องจากคำว่า “*ข้าพเจ้า*” บ่งบอกความเป็น “*อัตวิสัย (subjectivity)*” ที่อาจสะท้อนความคิด ความรู้สึก หรือความคิดเห็นส่วนตัวที่อาจได้รับอิทธิพลจากประสบการณ์ ทัศนคติ หรืออารมณ์ของตน ทำให้เนื้อหาอาจเอนเอียงและไม่สามารถพิสูจน์หรือวัดผลได้ชัดเจน ทั้งนี้การดำเนินการวิจัยของนักเรียนนายเรืออากาศเป็นรูปแบบกลุ่มวิจัย

2. เรา สามารถปรับได้เป็น “กลุ่มผู้วิจัย” หรือ “คณะผู้เขียน” ซึ่งมีความเป็นกลาง เนื่องจากคำว่า “เรา” บ่งบอกความเป็น “อัตวิสัย” และเป็นภาษาพูด ซึ่งไม่เหมาะสมกับงานเขียนวิชาการ นอกจากนี้การดำเนินการวิจัยดังกล่าวเป็นรูปแบบกลุ่มวิจัย

3. การที่เราสามารถปรับได้เป็น “การที่กลุ่มผู้วิจัย” หรือ “การที่กลุ่มผู้เขียน” ซึ่งมีความเป็นกลาง เนื่องจากคำว่า “การที่เรา” บ่งบอกความเป็น “อัตวิสัย” เช่นเดียวกับตัวอย่างข้างต้น อย่างไรก็ตามอาจใช้คำว่า “การที่ผู้เขียน” เพื่อให้ข้อความกระชับและยังคงความชัดเจน

4. คนอ่าน สามารถปรับได้เป็น “ผู้อ่าน” ซึ่งเป็นสรรพนามบุรุษที่สาม และมีความเป็นทางการ เหมาะกับการเขียนเชิงวิชาการ และสอดคล้องกับการใช้สรรพนามระดับทางการ เช่น “ผู้เขียน” หรือ “คณะผู้เขียน”

จากการวิเคราะห์แนวทางการแก้ไขการใช้สรรพนามที่ไม่เหมาะสม พบว่าการนำสรรพนามที่ใช้ในภาษาพูด และการใช้สรรพนามที่ไม่เป็นกลางในเอกสารวิจัยทำให้ลดทอนความน่าเชื่อถือทางวิชาการของงานวิจัย จึงควรสร้างความเข้าใจที่ถูกต้องผ่านการเรียนการสอน ด้วยการปฏิบัติจริง ตัวอย่างเช่น การเปรียบเทียบสรรพนามในบริบททั่วไปกับงานวิชาการ และศึกษางานวิจัยที่ได้รับการยอมรับทั้งด้านคุณภาพของภาษาและเนื้อหา เพื่อให้เห็นตัวอย่างการเขียนและการเลือกใช้ถ้อยคำที่เหมาะสม สามารถนำความรู้นั้นไปประยุกต์ใช้ในการเขียนเอกสารวิจัยได้

นอกจากนี้ผู้วิจัยเห็นว่า การรวบรวมตัวอย่างจากข้อควรพัฒนาที่กล่าวมาแล้ว เพื่อนำมาจัดทำเครื่องมือประกอบการเขียนเอกสารวิจัยเชิงทดลอง ถือเป็นแนวทางในการแก้ไขปัญหาการใช้ภาษาในงานวิชาการ และถือเป็นนวัตกรรมจากงานวิจัย ซึ่งคือ “*ดรชนีการใช้ภาษา*” ที่รวบรวมคำศัพท์และข้อความที่ถูกต้องตามหลักภาษา ที่มักพบในการเขียนเอกสารวิจัย รวมถึงคำทับศัพท์และศัพท์บัญญัติตามหลักวิชาการ เพื่อจัดทำ “*คลังศัพท์*”

ในสาขาวิศวกรรมศาสตร์และวิทยาศาสตร์ที่เกี่ยวข้องกับการทหารสมัยใหม่ เช่น มิติทางอากาศ (Air Domain) มิติไซเบอร์ (Cyber Domain) และมิติอวกาศ (Space Domain) (กองทัพอากาศ, 2561) การกำหนดขอบเขตขององค์ความรู้และคำศัพท์ในวรรณกรรมนี้มุ่งให้สอดคล้องกับศาสตร์ที่เกี่ยวข้องกับการวิจัยอย่างตรงจุด เพื่อสร้างมาตรฐานการใช้ภาษาที่มีแบบแผนเดียวกัน และทำหน้าที่เป็นเครื่องมือตรวจสอบคุณภาพของข้อเขียนทางวิชาการ ซึ่งช่วยพัฒนาคุณภาพของงานวิจัยให้สะท้อนคุณค่าขององค์ความรู้ที่สร้างขึ้นอย่างแท้จริง

สรุปและอภิปรายผล

การศึกษาการใช้ภาษาในระดับคำของเอกสารวิจัย นักเรียนนายเรืออากาศพบข้อควรพัฒนาที่สำคัญ ซึ่งสามารถส่งเสริมคุณภาพงานวิชาการให้มีมาตรฐานมากขึ้น ได้แก่ การใช้ภาษาพูด ในบริบทวิชาการ ซึ่งลดความชัดเจนและประสิทธิภาพในการสื่อสาร การสะกดคำไม่ถูกต้อง ตามหลักอักขรวิธีไทย โดยเฉพาะคำที่ถ่ายเสียงจากภาษาต่างประเทศ ซึ่งสามารถแทนด้วยภาษาไทยได้ การใช้ภาษาที่ไม่กระชับ ซึ่งลดความชัดเจนและความเป็นวิชาการ และ การใช้สรรพนามที่ไม่เหมาะสม ซึ่งสะท้อนอัตวิสัยของผู้เขียน ข้อควรพัฒนาเหล่านี้ชี้ให้เห็นความจำเป็นในการพัฒนาทักษะการใช้ภาษาเชิงวิชาการของนักเรียนนายเรืออากาศ เพื่อสื่อสารองค์ความรู้จากงานวิจัยได้อย่างมีประสิทธิภาพ สำหรับแนวทางการแก้ไขนั้นควรเน้นสร้างความตระหนักถึงความสำคัญของการใช้ภาษาที่เหมาะสมทั้งต่อคุณภาพงานวิจัยและภาพลักษณ์ของผู้วิจัย พร้อมทั้งส่งเสริมความเข้าใจในหลักการใช้ภาษาเชิงวิชาการ

นอกจากนี้การใช้ภาษาไทยในงานวิชาการได้รับอิทธิพลจากภาษาต่างประเทศอย่างเด่นชัด ซึ่งสะท้อนถึงผลกระทบของสื่อสังคมที่มีต่อรูปแบบการใช้ภาษาทั้งในชีวิตประจำวันและบริบทวิชาการ โดยเฉพาะคำทับศัพท์

และคำยืมที่ใช้ภาษามองว่าสามารถถ่ายทอดความหมายได้ตรงตามเจตนาและสะท้อนอัตลักษณ์ทางสังคมของคนยุคใหม่ ปรากฏการณ์ผสมผสาน (Hybridization) ในทางภาษาที่เกิดจากการปะทะสังสรรค์ระหว่างภาษาไทยกับกระแสโลกาภิวัตน์ (Thongsombat, et al., 2021) แม้การใช้คำต่างประเทศดังกล่าวสามารถตอบสนองต่อความต้องการในโลกแห่งข้อมูลข่าวสารได้อย่างรวดเร็ว แต่ก็อาจลดทอนความละเอียดอ่อนทางภาษาและทักษะการใช้ภาษาไทยในบริบททางการ อีกทั้งการใช้คำต่างประเทศหรือการสลับภาษา (Code-mixing) ที่มากเกินไปอาจส่งผลต่อความสามารถในการใช้ภาษาหลักในบริบททางการได้ (Fishman, 1991) ดังนั้น การพัฒนาทักษะการใช้ภาษาให้เหมาะสมกับบริบทจึงควรกระทำควบคู่กับการเปิดรับภาษาต่างประเทศอย่างสมดุลและสร้างสรรค์ ซึ่งถือเป็นคุณลักษณะสำคัญที่นักการทหารสมัยใหม่พึงตระหนักเพื่อการขับเคลื่อนสถาบันความมั่นคงของชาติอย่างเต็มศักยภาพ

ข้อเสนอแนะ

การพัฒนาทักษะการเขียนเชิงวิชาการนอกจากเพื่อให้สอดคล้องกับมาตรฐานการใช้ภาษาและหลักการวิจัย ยังช่วยเพิ่มความสามารถในการคิดวิเคราะห์ของผู้เรียนยุคปัจจุบันอีกด้วย ในด้านการเรียนการสอนและหลักสูตรควรเน้น “สร้างภูมิ” ทางด้านภาษาควบคู่กับกระบวนการคิด ให้มีสมรรถภาพสามารถนำไปใช้และปรับประยุกต์ได้ตามบริบทของการสื่อสาร ผ่านกิจกรรมที่พัฒนาทักษะการเขียนหลายรูปแบบ เช่น การสรุปความการเขียนเชิงวิพากษ์ และการเขียนเชิงสร้างสรรค์ ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิด Outcome-Based Education (OBE) ที่มุ่งผลลัพธ์

การเรียนรู้ของผู้เรียนเป็นสำคัญ โดยให้ผู้เรียนได้ปฏิบัติคิดวิเคราะห์ และสื่อสารความรู้ด้วยตนเอง พร้อมใช้ “ดรชนีการใช้ภาษา” เป็นเครื่องมือในการตรวจสอบและแนะแนวทางการเขียน อีกทั้งควรบรรจุรายวิชาที่เน้นบูรณาการทักษะทางภาษากับองค์ความรู้ในศาสตร์ต่างสาขา เช่น การเขียนเพื่อการจัดทำเอกสารวิจัยเฉพาะสาขาหรือการเขียนเชิงวิชาการสำหรับงานวิจัยเชิงทดลอง ซึ่งจะช่วยพัฒนาความสามารถในการใช้ภาษาไทยอย่างเหมาะสมตามอัตลักษณ์ของสาขาวิชา แม้เทคโนโลยีดิจิทัลและปัญญาประดิษฐ์มีบทบาทมากขึ้นในวงการการศึกษาปัจจุบัน แต่การสื่อสารด้วยการเขียนอย่างลุ่มลึกยังขึ้นอยู่กับลีลาและระบบความคิดของผู้เขียน

ในด้านบทบาทของสถาบันการศึกษาทางทหารควรสนับสนุนหลักสูตรที่ตอบสนองต่อความต้องการพัฒนาของผู้เรียนอย่างแท้จริง รวมถึงสนับสนุนการศึกษาวิจัยด้านภาษา ซึ่งเป็นศาสตร์พื้นฐานเพื่อต่อยอดสู่การเรียนการสอนเฉพาะสาขา ทั้งนี้หน่วยงานด้านวิจัย อย่างเช่นสำนักงานพัฒนาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีแห่งชาติ ควรจัดสรรทุนสนับสนุนการศึกษา การพัฒนาเครื่องมือสนับสนุนและเทคโนโลยีปัญญาประดิษฐ์เพื่อส่งเสริมคุณภาพของงานเขียน รวมถึงจัดทำฐานข้อมูลคลังภาษาและจัดการอบรมเชิงปฏิบัติในประเด็นที่เป็นประโยชน์ต่อการเสริมศักยภาพของประชากร ซึ่งสอดคล้องกับข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งถัดไปที่ควรมีการศึกษาวิจัยเกี่ยวกับวิธีจัดการเรียนการสอนและกระบวนการพัฒนาผู้เรียนที่ช่วยลดข้อบกพร่องด้านการใช้ภาษา รวมถึงการเปรียบเทียบแนวทางการสอนภาษาไทยและภาษาอังกฤษเชิงวิชาการเพื่อสร้างรูปแบบการพัฒนาทักษะภาษาที่บูรณาการทั้งภาษาไทยและภาษาอังกฤษ

เอกสารอ้างอิง

- กองทัพอากาศ. (2561). *ยุทธศาสตร์กองทัพอากาศ 20 ปี (พ.ศ. 2561-2580)*. <https://welcome-page.rtaf.mi.th/blog/e-ksaarephyaepr-11/yuththsastrk-ngthaph-aakaas-20-pii-ph-s-2561-2580-38>
- จักรกฤษณ์ ธรรมวิชัย. (2565). วันสถาปนาโรงเรียนนายเรืออากาศนวมินทกษัตริยาธิราชครบรอบ 69 ปี, *ข่าวทหารอากาศ*, 82(5), 19-23.
- พลพัต รัตนอนันต์. (2566). การประยุกต์ใช้หลักเศรษฐศาสตร์เพื่อปรับปรุงการบริหารจัดการการป้องกันประเทศของไทย. *วารสารสถาบันวิชาการป้องกันประเทศ*, 14(2), 149-164.
- ราชบัณฑิตยสภา. (2554). *พจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2554*. <https://dictionary.orst.go.th/index.php>.
- Fishman, J. A. (1991). *Reversing language shift: Theoretical and empirical foundations of assistance to threatened languages*. Multilingual Matters.
- Krippendorff, K. (2013). *Content analysis: An introduction to its methodology* (3rd ed.). SAGE Publications.
- Thongsombat, K., Sangsuwan, C., & Suwannatrai, L. (2021). A study of Thai-English code-mixing and code-switching in GolfDigest magazine. *Rajapark Journal*, 15(39), 54-67.